

Vatnsveita Seyðisfjarðar

Árni Hjartarson

Greinargerð ÁH-81-01

VATNSVEITA SEYÐISFJARÐAR

Þær ábendingar sem hér fara á eftir eru endanlegar tillögur OS-JKD um ný vatnsból fyrir vatnsveitu Seyðisfjarðar.

Í desember 1979 kom út skýrsla frá OS-JKD sem bar nafnið:
-Seyðisfjörður, úrvinnsla úr lindamælingum og áætlanir um ný vatnsból-. Þar kemur fram, að með því nýta lindir Buðarár, Dagmálalækjar og Ytri-Hádegisár í Efri-Botnum virðist meiga fá nægilegt vatn í 8 til 9 mánuði á ári, en í 3-4 mánuði gæti þurft að afla vatns annarsstaðar frá. Í því skyni höfðu menn helst í huga brunna í eyrunum inn með Fjarðará.

Tilraunabrunnar sem grafnir voru í eyrarnar síðastliðið sumar síðna þó, að þær eru þéttari en svo að vänlegt sé að nýta þær sem vatnsbölclasvæði.

Fram til ársins 1974 var tekið vatn úr svonefndri Skagaveitu fyrir innan og ofan Seyðisfjarðarbæ. Þá mun hún hafa verið orðin of lítil fyrir staðinn og var aflögð. Vatnsból þetta er á-gætlind, sem kemur upp í skriðukeilu neðarlega í Bjólfignum. Vatnið sígur til lindarinnar úr allvænum lindalæk, sem fellur ofan í skriðuna nokkru ofar. Lækurinn á upptök sín í lindum sem koma upp í Bjólfshaug hátt í fjalli. Aður en Skagaveitan var lögð af sem vatnsból voru gerðar tilraunir til að ná meira vatni af þessum slóðum. Störvirkum vinnuvélum var beitt á skriðuna í því skyni að fá þaðan vatn með illu eða góðu. En þrátt fyrir mikinn gröft og umrött varð árangurinn enginn. Ekki staf-aði það þó af því, að ekki hafi verið gengið nógu rösklega til verks heldur af því, að um skriðuna rennur sáralíftið vatn umfram það sem kemur fram í lindinni við Skagaveitu. Er við litum á Skagaveituna 28. júní 1980 var vatnsmagn lindarinnar 6 - 8 l/s.

Nú eru það tillögur OS-JKD, að vatnsból Seyðisfjarðar verði við fyrrnefndar lindir upp í Efri-Botnum. Auk þess liggur nokkuð beint við að taka Skagaveituna í notkun á ný, því af henni getur orðið drjúg búböt. Með góðum miðlunartanki ætti Vatnsveita Seyðisfjarðar með þessum hætti að geta tryggt staðnum nægt vatn

af fyrsta gæðaflokki 9 mánuði á ári. Í þrjá mánuði til jafn-aðar árlega er ástandið ótryggt. Þá yrðu menn að vera við því búinir að taka vatn úr Fjarðará, sem hreinsað yrði í líf-illí vatnshreinsistöð.

Sumarið 1979 voru reknir niður hælar við vánlegustu linda-augun í Efri-Botnum. Vera má að einhver afföll hafi orðið á hælunum síðan. Mjög misgott verður að ná saman vatninu af lindasvæðunum þarna efra. Erfiðast verður það við Ytri-Há-degisá. Þar eru lindasvæðin tvö og þrjú eða fjögur lindaaugu á hverjum stað. Þeði svæðin eru í 560 - 580 m y.s. Annað svæðið er fyrir miðjum Hádegisbotninum. Þar eru hælar 2-5. Hitt svæðið er austarlega í skálinni. Þar eru hælar 7-9. Þarna þarf að koma fyrir litlum inntaksbrunnum, t.d. úr 315 mm plaströri, í hverju lindarauga. Brunnarnir yrðu samtengdir rétt neðan lindasvæðanna. Síðan yrðu lindasvæðin samtengd í steyptum tengibrunni nokkru neðar. (Sjá mynd 2).

Upptök Dagmálalækjar eru í einni lind í um 500 m y.s. Þar er því sérlega gott að ná vatninu í inntaksbrunn

Við Búðará eru aðal upptakalindirnar tvær í 400 m hæð (hælar 14-15). Að auki eru tvær lindir aðrar sem verra er að fást við, (hælar 12-13).

Inntaksmannvirkin við Dagmálalæk og Búðará þurfa að vera traustari en við Hádegisá. Best væri, að gerðar yrðu steyptar þær við aðallindirnar. (Sjá myndir 2 og 3).

Ljóst er að leiðslustæði vatnsveitunnar verður erfitt yfir-ferðar og tölverð verkfræðileg þraut verður að hanna leiðslu-búnaðinn svo vel fari. Lagnirnar verða 4 - 5 km langar, en sökum brattans verður hægt að komast af með tiltölulega grönn rör. Gera þarf ráð fyrir nokkrum steinsteyptum akkerjum til að halda leiðslunni niðri þar sem brattast er og nokkrum af-prýstiboxum, einnig steinsteyptum, til að forðast yfirþrýsting í rörum.

Eins og fyrr er greint frá verður að hverfa frá þeirri hug-mynd að hafa vatnsbólin í eyrum Fjarðárár. Nú virðist besta lausnin vera lítil vatnshreinsistöð sem hreinsaði vatn sem tekið yrði úr ánni. Reynslan af vatnshreinsistöðvum hefur veðið heldur neikvæð hérlendis. Reyndar hefur aldrei verið annað að ræða en ófullkomnar sfunarstöðvar. Sá búnaður sem a þarf upp á Seyðisfirði þarf þeði að síða grugg og drepa

gerla. Nú hagar þannig til, að mest hætta mun verða á vatns-skorti síðla vetrar, áður en vorleysingar hefjast en þá má jafnframt gera rāð fyrir að árvatnið sé tiltölulega hreint og gerilsnautt. Það ætti því að vera hægt að komast af með einfalda stöð. Að öðru leyti vílast til Verkfræðistofunnar Traust h/f með allt er varðar hreinsi- og gerilsneyðingarbún-að.

Það má hugsa sér að þetta verk verði unnið í þremur áföngum. Fyrsti áfangi: Inntaksmannvirki reist og vatnslagnir lagðar. Annar áfangi: Miðlunartankur reistur.

Priðji áfangi: Hreinsistöð reist eftir tveggja til þriggja ára reynslu af nýju vatnsbólunum.

Jarðkönnunardeild Orkustofnunar hefur ekki verkfræðingum á að skipa og þess vegna er hönnun og framkvæmdaatriði fyrir hina nýju vatnsveitu ekki lögð upp í smáatriðum, heldur einungis lauslega, eða rétt svo fröðir menn geti slegið á gróf-ustu kostnaðartölur við framkvæmdirnar. Teikningarnar af búnaði og staðsetningu vatnsveitunnar ber að líta á sem laus-legar frumhugmyndir en ekki sem endanlegar verkfræðilegar hönnunarteikningar. Til þeirra verka er best að ráða verkfræðing eða leita til verkfræðistofu.

Kærar kveðjur

Árni Hjartarson

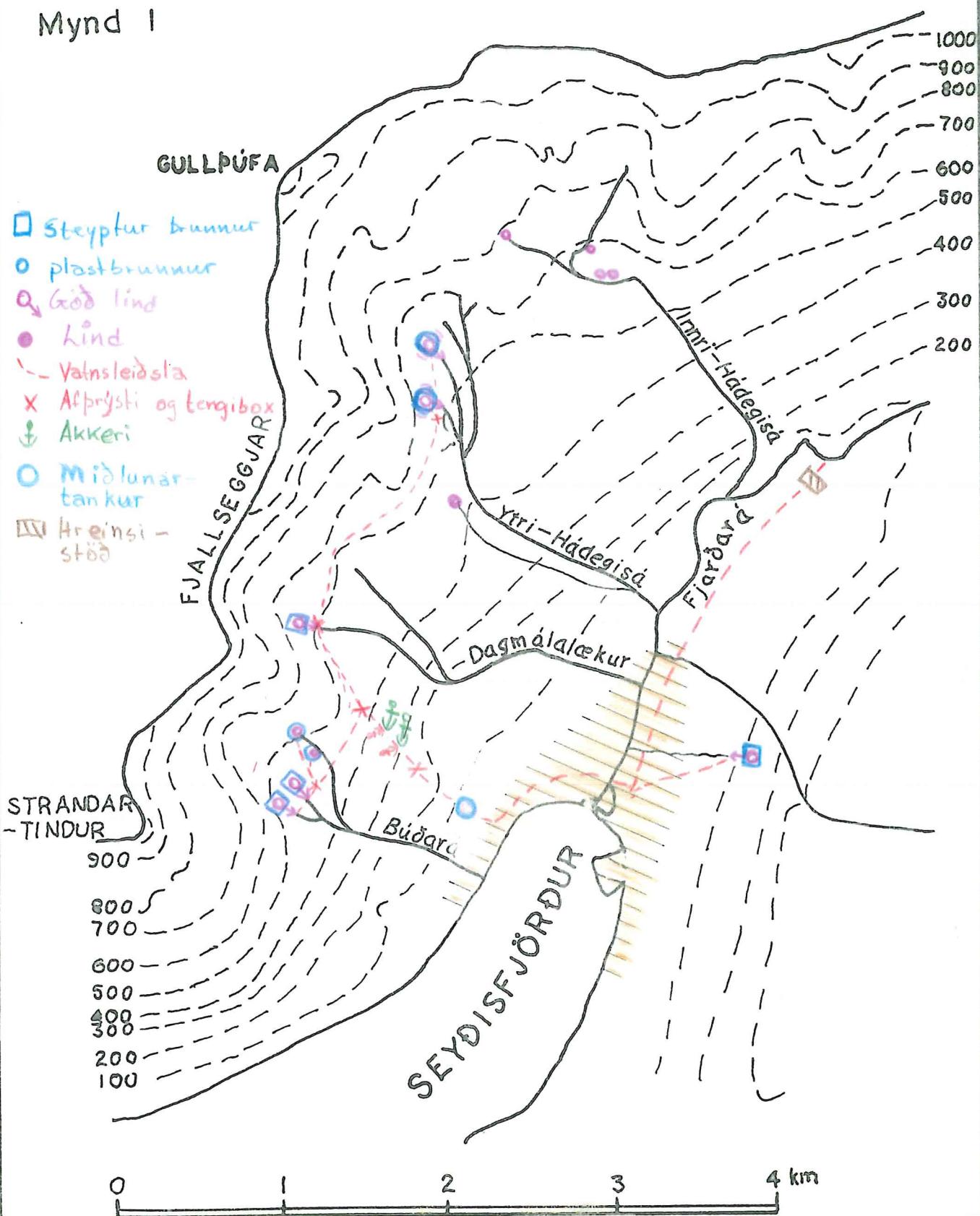
SEYDISFJÖRDUR
LINDASVÉÐI OG VATNSLAGNIR

05-02-1981

ÁH

Neysluv. N-Mál.

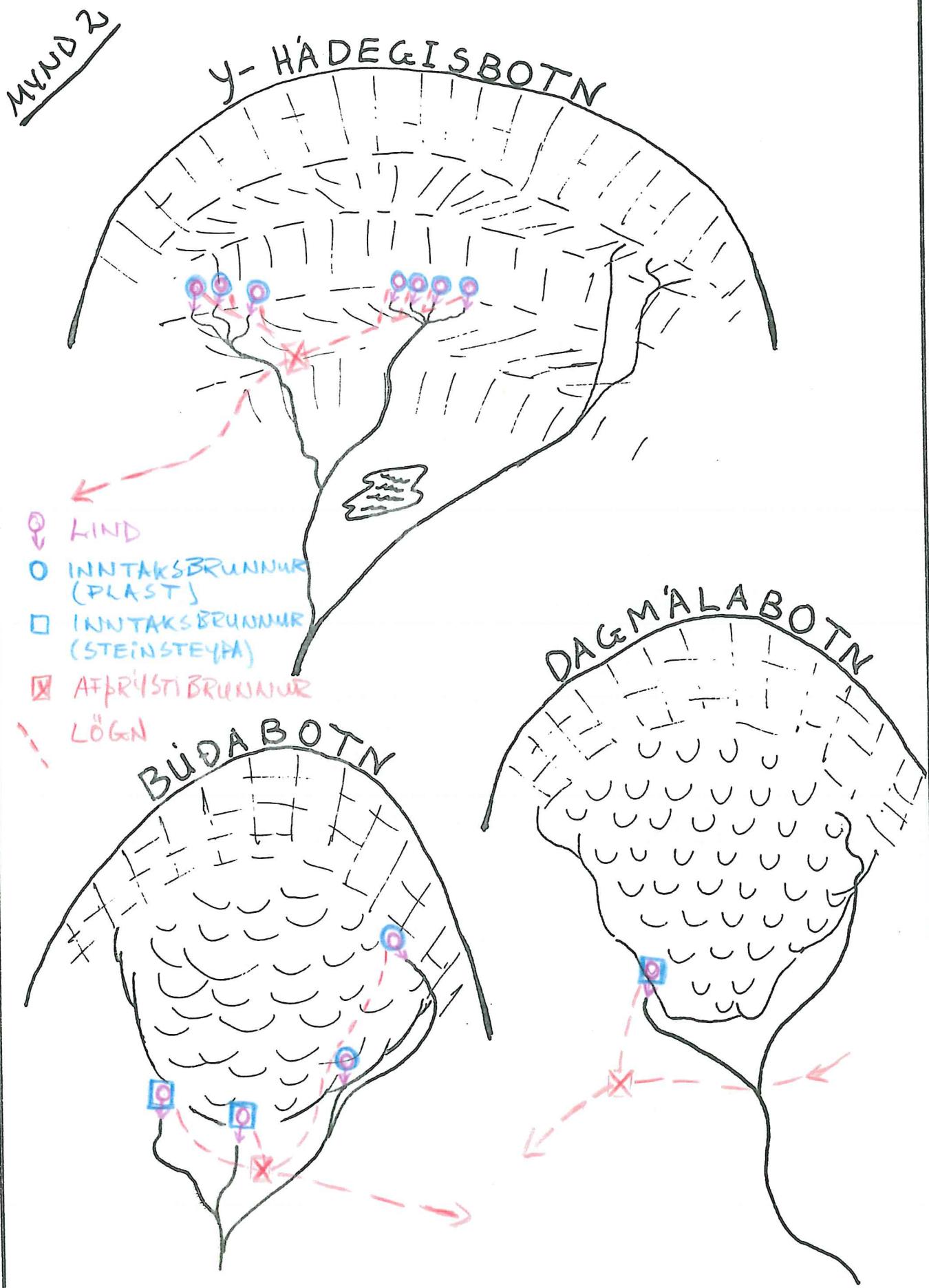
Mynd 1

EFRI-BOTNAR Í
SEYÐISFIRDI

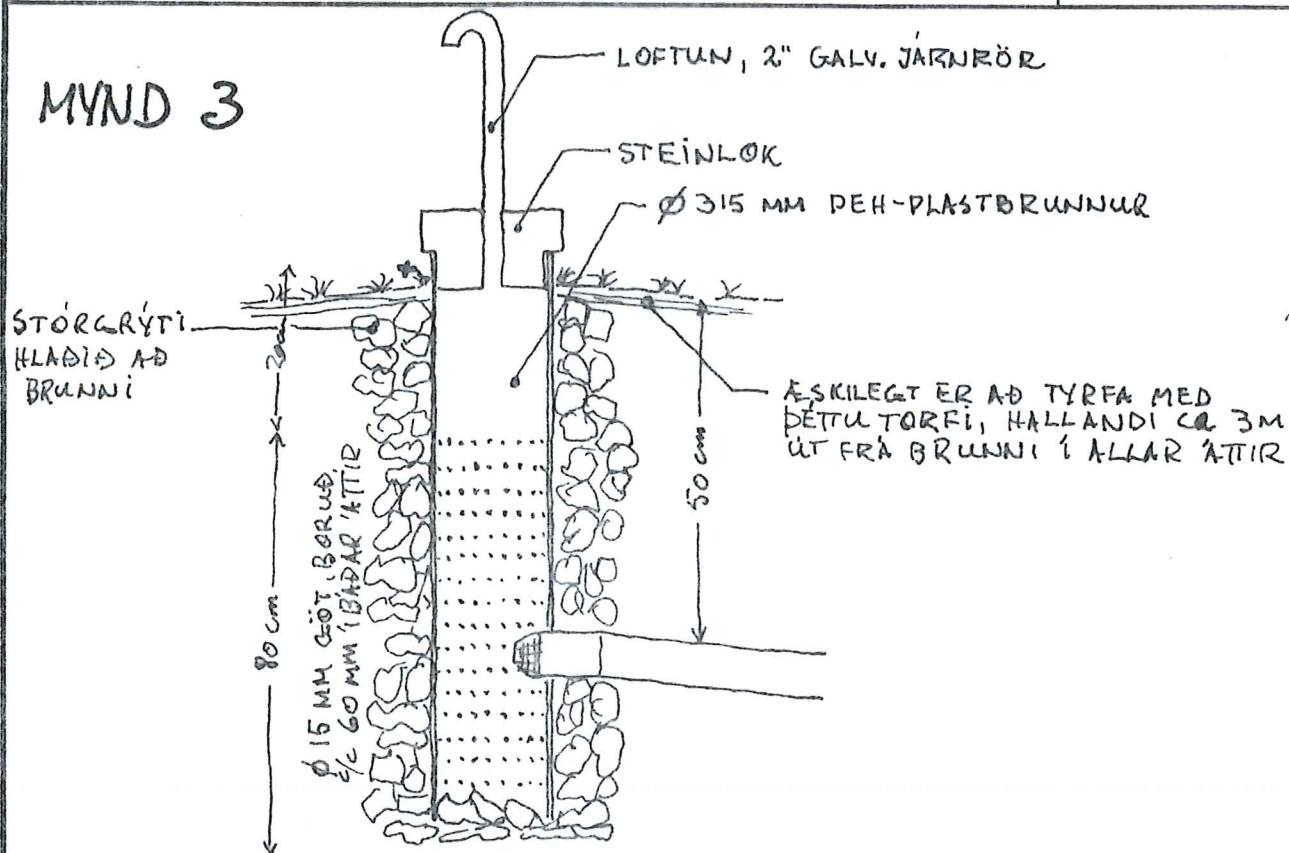
FEB. 1981

'A.H.

INNTAKSBRUNNAR

MYND 3

INNTAKSBRUNNAR

